

L'APUNT Reconèixer la realitat és difícil

Xavier Miró

El president convocarà els grups parlamentaris per la greu sequera. Caldria primer reconèixer la realitat. Si s'arriba a la restricció domèstica voldrà dir que els governs –Aragonès, Torra, Puigdemont i Mas– no s'havien pres seriosament la possibilitat d'una altra emergència a dos o cinc anys vista. Que, com passava fins al 2008, la política hídrica encara es basa a actuar d'urgència (fins

aquell any amb transvasaments que no tenien perspectiva climàtica). Però això seria només reconèixer la realitat de la política actual. La difícil, la climàtica, la que han de reconèixer encara molts dirigents, és que cap projecte garantirà en el futur més aigua per a l'expansió de ciutats, pobles, urbanitzacions, parcs temàtics, centres turístics, fàbriques, piscines, regadius, etc., etc.

L'ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

El rei Felipe VI, somrient al costat del president Sánchez, en una imatge recent ■ ACN

De l'americana a l'armilla

Una de les coses que em saben més greu és l'engany de la Constitució Espanyola, tot i que, en aquell moment, hi vam posar esperances. L'ensarronada ve que, en principi, els nostres ens presentaven aquell text com una manera de sortir del franquisme, que controlava tot el poder absolut, que va heretar el rei de Franco, i ens prometien que, més endavant, tindríem l'oportunitat d'anar eixamplant-la perquè ens hi sentíssim còmodes. Però l'Espanya profunda, temerosa de perdre el seu poder i privilegis i plena de catalanofòbia, va ordinar el cop d'estat del 23-F, que, contràriament al que pensa molta gent i vist com s'han desenvolupat les coses, va triomfar. El primer fet molt revelador és que, en la ressaca del cop, el rei va reunir a La Zarzuela els principals partits espanyols, deixant-ne fora els nacionalistes catalans i bascos, i d'allà en va sortir una LOAPA. El seu nom ja no deixava dubtes de les intencions. Una llei orgànica per harmonitzar les autonomies i aprovada, el 30 de juny del 1982, amb el vot favorable de centristes i socialistes (el PSC també); en contra van votar la Minoria Catalana, el PNB, els andalusistes i, del grup mixt, Pi Suñer i Bandrés. Cal dir que l'única excepció dels socialistes catalans va ser la de l'enyorat Salvador Sunyer, que va afrontar totes les pressions inimaginables dels socialistes, però es va mantenir ferm en el no. Aquesta llei va ser molt contestada pels nacionalistes, i no més recordo algun dirigent del PSC fent articles elogiosos d'aquell cop de timó que es carregava les nacionalitats històriques. Els governs basc i català la van recórrer i, l'estiu del 1983, el Tribunal Constitucional (TC) en va anul·lar bona part de la política autonòmica que UCD i PSOE havien pactat signant el perwers pacte autonòmic del juliol del 1981. Però per als qui ens vam pensar que tindríem sempre un àrbitre independent amb el TC, a partir de la sentència de desembre del 1983, sobre el decret llei d'expropiació de Rumasa, tot va canviar. Les pressions fortíssimes de tots els estaments polítics contra el tribunal, i en es-

pecial el seu president, Manuel García-Pelayo, per declarar constitucional l'expropiació de Rumasa van fer que, després de fer pública la sentència, García-Pelayo dimitís i tornés a Caracas, on va morir el 1991.

Amb tots aquests antecedents, s'entén perfectament que per a aquells que pensàvem que la Constitució i el TC eren una "americana", com ens havien venut, es van transformar en una armilla. I és aquest jupet el que avui fa i desfà amb una impunitat que fa tremolar.

El que hem après des d'aleshores és que aquells líders –com ara el mateix rei (pare i fill), Ramón Tamames, Felipe González, Alfonso Guerra, Joaquín Leguina...– i tots els poders fàctics, una vegada falcats el règim del 78, no han tingut cap mirament a mostrar la seva vertadera cara d'un espanyolisme uniformador i catalanofòbic, amb l'agreuïent que ara controlen tots els contrapesos democràtics.

El tema estrella del discurs de la propera moció de censura serà Catalunya, com ho és des del cop d'estat. Si es pogués quantificar el cost econòmic i de reputació que per a Espanya té aquesta catalanofòbia i l'operació Catalunya que se'n deriva, en què han participat des del PP fins al PSOE, la monarquia, la policia patriòtica, el estaments judicials i empresarials, seria descomunal. També ha provocat una crisi de reputació davant de la UE que afecta la credibilitat democràcia espanyola.

La monarquia, malgrat tots els esforços fets per revertir la situació provocada pel seu discurs del 3 d'octubre del 2017 contra Catalunya, segueix sent una institució gens valorada socialment a Catalunya fora de les elits espanyolistes. I, avui, Catalunya és a Espanya una anomalia, perquè tenim un Estatut que no hem votat i un sistema de finançament caducat de fa anys; i, mentre duri aquest clima catalanofòbic, serà impossible esmenar totes dues irregularitats. L'armilla ja no dona per a més i amb ella, els catalans, mai no ens podrem fer un vestit a mida.

SOCIETAT

El volum d'usuaris del metro al gener creix un 42% respecte al 2022

F.E.
BARCELONA

La xarxa de metro de l'àrea metropolitana de Barcelona va transportar 34,5 milions de viatgers al mes de gener, fet que suposa un 42% més que en el mateix període de l'any passat –24,3 milions d'usuaris–, segons dades de l'estadística de transport de viatgers de l'Institut Nacional d'Estadística (INE). Tot i aquest creixement interanual, la xifra es va situar lleugerament per sota de la del gener del 2020, just abans que es declarés la pandèmia, en què el suburjà va transportar en total 35,2 milions de viatgers. ■

POLÍTICA

Els veïns de la Pobla voten treure el nom de Borrell a un passeig

F. Espiga
BARCELONA

Una consulta popular celebrada, ahir, a la Pobla de Segur va ratificar, amb un 78% de vots favorables, la proposta de canvi de nom de l'actual passeig Josep Borrell perquè passi a dir-se 1 d'Octubre. La participació va ser molt baixa, de tot just 322 vilatans, el que suposa un 12% del cens que podia votar. Amb aquest veredict a la mà, la pilota ara està en mans del govern municipal d'ERC, que és qui va promoure la iniciativa i haurà de decidir, ara, si fa efectiu el canvi de nomenclàtor. L'alcalde, Marc Baró, s'ha donat una setmana de coll per prendre una decisió al respecte.

La proposta de fer la consulta va començar a tramitar-se el 2018, quan el ple municipal va aprovar una moció per tirar-la endavant amb cinc vots a favor d'ERC, dos a favor del PdCat i un en contra del PSC. El motiu esgrimit per fer el canvi de nom van ser les contínues crítiques que Borrell ha fet al procés sobiranista.

Precisament ahir, i en un gest de desgreuge, el PSC va anunciar la convocatòria d'un acte de lliurament del premi als Valors Europeus a Josep Borrell, programat per a l'1 d'abril que ve a la seu dels socialistes catalans a Barcelona, amb la participació del primer secretari del partit, Salvador Illa. ■

Ajuntament de Molins de Rei
ANUNCI

Assumpte: Informació pública

La Junta de Govern Local, en sessió extraordinària i pública celebrada el dia 21 de febrer de 2023, va acordar aprovar provisionalment l'expedient de modificació de l'ordenança reguladora del preu públic E-10 del programa d'arranjament d'habitatges per a la gent gran.

Es sotmet l'expedient a informació pública a l'e-Tauler i al Negociat de Rendes, pel termini de trenta dies hàbils, comptat des del dia 7 de març, a l'objecte que els interessats puguin examinar-lo i presentar-hi les reclamacions o al·legacions que estimin oportunes.

Molins de Rei, 7 de març de 2023

L'alcalde
Xavi Paz Penche

Ajuntament de Molins de Rei
ANUNCI

Assumpte: Informació pública

La Junta de Govern Local, en sessió extraordinària i pública celebrada el dia 21 de febrer de 2023, va aprovar provisionalment l'expedient d'aprovació dels preus públics per a les entrades de les sessions de la secció oficial a competició del festival internacional de cinema i drets humans de Molins de Rei.

Es sotmet l'expedient a informació pública a l'e-Tauler i al Negociat de Rendes, pel termini de trenta dies hàbils, comptat des del dia 7 de març, a l'objecte que els interessats puguin examinar-lo i presentar-hi les reclamacions o al·legacions que estimin oportunes.

Molins de Rei, 8 de març de 2023

L'alcalde
Xavi Paz Penche

Ajuntament d'Alcover
EDICTE

El Ple de l'Ajuntament d'Alcover, en sessió de data 3 de març de 2023, va aprovar inicialment l'expedient de modificació puntual número 19 del Pla d'ordenació urbanística municipal (POUM), relatiu a les delimitacions gràfiques de la clau 3a del Polígon d'actuació urbanística PAU-0 d'Alcover.

De conformitat amb el que estableix l'article 85.4 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, l'esmentada modificació puntual se sotmet a informació pública per un termini d'un mes, comptat des de l'endemà de la darrera publicació d'aquest edicte en el Butlletí Oficial de la Província, en dos dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal i en la seu electrònica de l'Ajuntament (e-Tauler), perquè s'hi puguin formular les al·legacions que s'estimin pertinents. Durant aquest període, l'expedient es troba disponible, per a la seva consulta, a les oficines municipals en horari d'oficina i a la seu electrònica de l'Ajuntament d'Alcover, accedint a través de l'enllaç:

<https://www.seu-e.cat/ca/web/alcover/govern-obert-i-transparencia/accio-de-govern-i-normativa/urbanisme/planejament-urbanistic>

Alcover, 7 de març de 2023

Robert Figueras Roca
Alcalde

Ajuntament de Molins de Rei
ANUNCI

Assumpte: Informació pública

La Junta de Govern Local, en sessió extraordinària i pública celebrada el dia 21 de febrer de 2023, va acordar aprovar provisionalment l'expedient d'aprovació del preu públic per a la venda del llibre "Molins de Rei i el Palau de Requesens".

Es sotmet l'expedient a informació pública a l'e-Tauler i al Negociat de Rendes, pel termini de trenta dies hàbils, comptat des del dia 7 de març, a l'objecte que els interessats puguin examinar-lo i presentar-hi les reclamacions o al·legacions que estimin oportunes.

Molins de Rei, 8 de març de 2023

L'alcalde, Xavi Paz Penche

ANUNCI

El Ple municipal, en sessió del dia 21 de febrer de 2023, va aprovar inicialment el Reglament del Servei d'Atenció a l'Entorn Domiciliari (expedient núm. 5/2022/1217).

En compliment d'allò previst a l'article 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, i a l'article 63.2 del Decret 179/1995, de 13 de juny, pel qual s'aprova el Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, es sotmet l'expedient a informació pública per un termini de 30 dies des de l'endemà de la darrera publicació d'aquest anunci, que s'haurà de realitzar en els mitjans següents: el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona, el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, un dels mitjans de comunicació escrita diària i la pàgina web municipal i el Tauler d'edictes de l'Ajuntament.

Si transcorregut aquest termini no s'haguessin presentat reclamacions o al·legacions, s'entendrà que l'aprovació inicial s'eleva a definitiva.

Vilafranca del Penedès, 25 de febrer de 2023

L'alcalde, Pere Reguli i Ribà

AJUNTAMENT VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Economia

Vull ser pagès

CANVI • Anna Coll i Oriol Pujol van deixar la ciutat per conrear els seus horts i vendre fruita i verdura de proximitat **PROMOCIÓ** • Estan impulsant altres projectes per acostar el món rural a tothom **RELLEU** • Teresa Montanuy va decidir als 18 anys continuar amb el negoci familiar, una granja d'ovelles

Laia Bruguera
BARCELONA

Abans de la pandèmia, Anna Coll era veterinària i professora universitària i Oriol Pujol, economista. Vivien a Sabadell. Avui aquesta parella de poc més de 40 anys es dedica a la pagesia. Tenen horts a Montgai, a la Noguera, i a més de vendre verdura i fruita de proximitat acabada de collir estan posant en marxa diversos projectes per acostar el món rural a famílies i escoles. **Teresa Montanuy té 22 anys i als 18 ja va decidir que volia continuar amb l'explotació familiar. Compagina els seus estudis de veterinària amb la feina en una granja d'ovelles d'Estorm, al Pallars Jussà.** Tot i que el relleu generacional al camp és un dels grans problemes del sector primari, agreujat per l'actual crisi de costos, hi ha excepcions a l'abandonament de terres. La parella formada per l'Anna i l'Oriol, i també la Teresa, han rebut ajudes públiques per començar la seva activitat, tot i que critiquen no només l'elevada burocràcia sinó el retard amb què arriben els diners. Tot i això, no canviarien la seva decisió d'apostar per la terra.

“Treballes cada dia de la setmana faci el temps que faci i són moltes hores, però gaudeixo molt més de la feina i la vida, cosa que no podia fer amb el ritme i l'estrès de la ciutat”, reflexiona Oriol Pujol, coimpulsor de La Cistella de Montgai. “Abans teníem la sensació que treballàvem de dilluns a divendres i que el cap de setmana s'obria un peatge i llavors era obligat gaudir de la família, sortir, anar al cinema, desconnectar... Fins i tot aquestes obligacions eren estressants. Volíem arribar a un punt de

la vida en què ens fos igual si és dilluns o diumenge; hem deixat d'encapsular els dies”, hi afegeix Anna Coll. Admeten que hi ha dies que costa una mica més, però compensa igual: “Estimes el que estàs fent. El 31 de desembre te'n vas a dormir tard i et lleves l'1 de gener mort de son, però quan arribes a l'hort i veus que tot està bé et quedes tranquil i satisfet. L'amor per l'agricultura, des d'un punt de vista de benestar i sostenibilitat, és una filosofia de vida”, sosté l'Oriol.

La Cistella de Montgai reparteix fruita i verdura a domicili arreu de Catalunya –es fa la comanda per internet– i inclou en el seu catàleg

Els nous pagesos critiquen la forta burocràcia i demanen canvis en les ajudes

l'oferta de productors “amics” com ara el pa del forn del poble i els ous de Castellserà. A l'hora d'emprendre, a aquesta parella de Barcelona no l'espantava la crisi de preus i costos perquè tenien molt clara la seva aposta: preus justos tant per als pagesos com per als consumidors, el que poden garantir treballant sense intermediaris. “Res d'extorsions ni d'intermediaris que s'emporten tot el benefici. Quan no arribem a tot, tenim acords amb productors, i el primer que ens pregunten és a quin preu els pagarem. Nosaltres els responem que l'han de posar ells, que són els que saben les hores i els costos que hi han hagut de dedicar.”

El projecte, nascut fa dos anys a la Noguera, no només és respectuós amb els preus, sinó també amb el medi ambient, ja que treba-

lla sense pesticides ni herbicides, fent servir flora i fauna auxiliar per controlar les plagues. Fan cursos i tallers per a escoles i ara estan enllentint la remodelació d'una granja de porcs en desús. Abans de l'estiu l'obriran a famílies i centres educatius perquè puguin interactuar amb una mostra d'animals de granja i collir ells mateixos fruita i verdura dels seus horts, amb l'objectiu d'acostar el món de la pagesia a tothom. El projecte ha rebut ajuda del programa per a joves agricultors del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, però els destinataris alerten que passen dos anys entre que la concedeixen i la comencen a fer efectiva: “L'ajuda està molt bé, però arriba tard. Necessites els diners quan comences, que és quan no tens ni un duro.”

Nissaga familiar

El mateix opina Teresa Montanuy, la jove que s'està preparant per rellevar el seu pare al capdavant de la granja d'ovelles d'Estorm. “Jo abans de caminar ja anava amb tractor. Aquesta feina m'agradava, però els pares mai m'han obligat a seguir-la, sempre m'han deixat triar.” Als 18 anys havia escollit i va decidir comprar el ramat d'ovelles del seu tiet, de 1.000 animals, i una trentena de cabres. El ramat del seu pare, que encara no s'ha jubilat per ajudar-la a fer la transició, complementa l'explotació. Va presentar el seu pla estratègic a l'administració i va ser aprovat, fet que, descomptant-hi l'IVA, comporta una subvenció del 20% de la maquinària que ha necessitat, sempre a partir del tercer any després de fer el pas. “Si a casa tenen negoci, està tot muntat i els pares et poden donar suport, és factible dedicar-te al sector agrari, però si

Anna Coll i Oriol Pujol, amb els fills a la seva explotació de Montgai, a la Noguera, i **Teresa Montanuy a la granja d'ovelles d'Estorm, al Pallars Jussà** ■ EL PUNT AVUI

vens de nou, amb les ajudes que et donen i tal com estan muntades, és impossible.” Montanuy, que és la cap de la sectorial de ramaderia ecològica de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC), hi afegeix un altre motiu que dificulta el relleu generacional, fins i tot en els casos de joves que tenen els pares pagesos, cosa que *a priori* ho podria fer més fàcil: “Hi ha molta burocràcia i cada cop es volen controlar més coses. Estic estudiant veterinària, i no parlo de traçabilitat perquè és imprescindible saber d'on venen les coses, però sí de moltes altres coses que es decideixen aquí i a Brussel·les per la pressió de grups que defensen el benes-

Incentius per afavorir el relleu

REREFONS • La crisi de costos encara ha accentuat més el problema del recanvi generacional al camp **PRIORITAT** • Les organitzacions agràries reclamen més ajudes per captar joves

Granja de vaques a la Vall d'en Bas ■ MANEL LLADÓ

L.B.
BARCELONA

La crisi de costos –produir avui és un 29% més car que fa un any i un 71% més que fa una dècada–, que s'afegeix als preus massa baixos que reben els pagesos per la seva feina, ha accentuat el problema del relleu generacional al camp. “Si ja és prou complicat fer atractiva per als joves una professió com és l'agricultura, només hi falta una baixa rendibilitat perquè acabin de perdre-hi interès. Al final, qui vol fer una feina de moltes hores per un baix jornal? T'ha d'agradar molt”, resumeix Xavier Purroy, cap de la sectorial de Joves de la JARC. “Des del sector –continua– hem de fer mans i mànigues per rebaixar costos i poder quadrar els números al final de la campanya, però hi ha factors que els agricultors no podem controlar i aquí hi hauria d'entrar l'administració.” Entre aquestes mesures, destaca facilitar crèdit a joves emprenedors, agilitzar la burocràcia i ser “més resolutius en temes administratius, ja que a vegades et fan perdre la paciència”. Cal implantar, a més, incentius fiscals per arrendar la terra i “mecanismes públics i pri-

29
percent més costa avui produir en el sector primari que fa un any, segons les últimes dades de la COAG, la Coordinadora d'Organitzacions d'Agricultors i Ramaders.

71
percent és l'augment si es compara amb fa una dècada.

vats que prioritzin el finançament dels emprenedors, com es fa en el cas de l'habitatge social”. En una recent compareixença al Parlament, Purroy va preguntar als representants polítics si volien “un territori ric o un ric al territori”. La reflexió era clara: “Sense relleu generacional, quedarà en mans de grups inversors d'aquí a uns anys.”

Bancs de terres

També Joan Caball, coordinador nacional i responsable de PAGESIA Gran d'UP, destaca que “el fort augment de costos de producció, unit a la crisi de preus de molts sectors agraris, influeix en el plantejament de la pagesia jove per incorporar-se o no al sector, de manera que caldria aconseguir rendibilitat, millores i també prestigi social”. El sector està ara en espera de la creació d'un registre de finques en desús per poder activar el projecte dels bancs de terres, un servei que posa en contacte propietaris de terres amb persones que se'n volen fer càrrec per desenvolupar-hi un projecte agrari. “Ara n'hi ha algun en funcionament de les administracions locals, algun consell comarcal i algun consorci, però d'abast limitat”, indica Caball. ■

tar animal sense saber ni de què parlen.” El resultat, explica, és que quan estigui al capdavant del negoci haurà de contractar una o dues persones per ocupar-se del dia a dia de la granja, el que realment li agrada, i ella “menjar-se 10 o 12 hores d'oficina diàries perquè hi ha molta feina de paperassa”. Assegura que per això la majoria de nois que coneix –i no diguem noies– ni s'han plantejat seguir el negoci familiar i dedicar-se al camp.

Per la Teresa, el gran problema de la pagesia actual no és la crisi de costos –perquè es poden idear estratègies per afrontar-la–, sinó la sequera, que pot escombrar de cop la feina de mesos i anys. De tota

manera, detecta que encara és més greu “el paradigma de la societat actual”. S'explica: “Ens omplim la boca parlant de canvi climàtic i de benestar animal quan no hi ha animals que visquin millor que els nostres. Els prejudicis fan que no es valori el nostre producte, que és totalment respectuós amb els animals, amb el medi ambient i amb el territori, perquè és de quilòmetre zero.” Lamenta, doncs, que molta gent que es preocupa per la contaminació no hi pensa quan va al supermercat i compra arròs de Tailàndia en lloc del de l'Ebre, i demana a l'administració que impulsi campanyes “de promoció i sensibilització”. ■